J. Kleemper

ARBORICULTURA

ORGAAN VAN DE VERENIGING
VAN OUDLEERLINGEN EN LEERLINGEN DER
RIJKSTUINBOUWSCHOOL TE BOSKOOP
OPGERICHT 3 DECEMBER 1908 TE BOSKOOP

APRIL 1954 - REDACTIE-ADRES: BIEZEN 70, BOSKOOP - NO. A 18

Van de Voorzitter.

Het was winter in Boskoop, echt winter. We hebben schaatsen gereden: de leerlingen hebben hun wedstrijden gehouden, waar Karreman kampioen werd en in de speciale afdeling leraren begreep Ir. Dorsman, wat hij als directeur verplicht is en ging met de erepalm strijken. Voor de lange afstandsritten waren de deelnemers plotseling verdwenen en ik weet heus niet, of deze nog gehouden zijn. Na de schaatsentijd kwam de sneeuw, ijzel en tenslotte regen. En de bazen in Boskoop maar hopen, dan de regen warm water werd om zo gauw mogelijk van de smeerboel af te zijn: de export begon in het nauw te lopen.

Dientengevolge zaten we allen wat ruimer in onze tijd en liep men het gevaar door te veel tijd minder te gaan uitvoeren. In ieder geval zat ik weer eens aan Arbori te denken.

Als ik zo mijn gedachten eens laat gaan, dan denk ik aan die oud-leerling op Java, die mij zo'n sympathiek briefje heeft gezonden, waaruit bleek, dat er nog steeds prijs gesteld wordt op de band met de vereniging, ook al is men ver weg. Hij stond op het punt met zijn familie naar Australië te vertrekken en berichtte ons zijn nieuwe adres. Daar liet hij het echter niet bij. Hij wilde er zeker van zijn, dat de band bleef voortbestaan en meldde zich aan als lid voor het leven. Uit ons laatste orgaan had hij een opmerking over onze kas ter harte genomen en verrichtte toen nog een goede daad door naast zijn contributie ook de kas te gedenken. Bravo, dat is weer eens goed. Dat is nog eens een voorbeeld om te volgen!!!

En dan denk ik aan het orgaan. Wij zijn bezig ingrijpende veranderingen aan te brengen in de hele opzet en de verspreiding van het blad. Het schijnt, dat met goede samenwerking veel te bereiken zou kunnen zijn. Er bestaat een grote mogelijkheid voor een aanzienlijke verbetering. In ieder geval wordt er aan gewerkt en verder zeg ik niets meer.

Dan is er nog een belangrijk feit voor Arbori. De School zal vanaf de volgende toelating drie jaar duren. Dit is een belangrijke wijziging waarover langdurig van gedachten is gewisseld. Toen dan ook Ir. Dorsman dit op de laatste Arbori-avond officieel bekend maakte, was dit voor velen een verrassing. Dit zal het onderwijs zeer zeker ten goede komen...... En welke zijn de consequenties voor Arbori? In de eerste plaats zullen de leerlingen een jaar langer in Boskoop blijven en verder zal, doordat zij drie jaar hier zijn, het Leerlingenbestuur niet elk jaar vervangen behoeven te worden. Door een langere zitting in het L.B. zullen de bestuursleden niet kort, nadat zij zich hebben ingewerkt, vervangen behoeven te worden. Er zal dus doorlopend een groter aantal leerlingen in Boskoop zijn. Als dat nu geen goed teken is voor het verenigingsleven, dan weet ik het niet.

Het 45-jarige bestaan van Arboricultura is op eenvoudige wijze herdacht en was dit een heel goed geslaagde avond. En nu...... gaan we weer opgewekt verder naar de volgende vijf jaar. Wie doet er mee?

T. B.

Officieel gedeelte.

Hoofdbestuur:

Voorzitter: Th. Brans, Biezen 70, Boskoop, tel. 4.
Vice-Voorzitter: H. G. Dekens, B.C. 175, Boskoop, tel. 282.
Secretaris: Th. H. H. Chr. Klumper, Rozenlaan 50, Boskoop, tel. 305.
Penningmeester: C. van Groos, Reyerskoop 34, Boskoop, tel. 478.
Bibliothecaris: J. Dijkhuis Jr., Zijde 86, Boskoop, tel. 203.
Houder Inf.bureau: J. D. den Hengst, Valkenburgerlaan 72, tel. 426.
Commissarissen: A. N. Ballego, Hofbrouckerlaan 20, Leiden; S. G. A. Doorenbos, Kwekerijweg 2, Den Haag; H. J. Grootendorst, B.C.-straat 219, Boskoop; J. B. B. Tromp, Rozenlaan 13, Boskoop; P. W. Hardijzer, Reyerskoop 95, Boskoop.

Bestuur afd. Leerlingen:

Voorzitter:
Vice-Voorzitter:
Secretaris:
Penningmeester:
Bibliothecaris:
Sportcommissaris:

Ere-leden:

Ir. C. Ph. Moerlands, Oud-directeur der School, St. Elisabeth's Rustoord, Grave.
P. A. Colijn, Oud-Burgemeester van Boskoop, Soestdijkerstraatweg 97, Hilversum.
K. J. Perk, Oprichter Arboricultura, Al. Perkstraat 75, Hilversum.
Dr. Ir. I. Rietsema, Oud-Bestuurslid, Directeur R.K. Tuinbouwschool, Breda.
A. N. Ballego, Oud-Voorzitter, Hofbrouckerlaan 20, Oegstgeest.
Dr. E. F. Jacobi, Oud-Directeur der School, „Artis", Amsterdam.
W. Vijgen, Onder-Directeur der School, Valkenburgerlaan 71, Boskoop.

Museumcommissie:

H. Bosch, Ch. Marchant, A. Zandijk.

Redactiecommissie:

Th. Brans, Th. Klumper, J. B. B. Tromp.

Contributie:

Gewoon lid	minimum *f*	4.—	per jaar
Donoteur	„ „	2.50	„ „
Adspirantlid	„ „	2.50	„ „
Lid vooor het leven	„ „	50.—	ineens
Entreegeld	„ „	1.—	„

Prof. Dr. Dr. J. L. Faber sprak voor Arboricultura.

Tuinbouwscholieren maakten een sprong vanuit Nederland over Algiers tot diep in de Sahara.

Toen de voorzitter van de Vereniging van Oud-Leerlingen en Leerlingen der Rijkstuinbouwschool, de heer Th. Brans, Donderdagavond .... als spreker inleidde de geoloog Prof. Dr. Ir. J. L. Faber te Delft, zullen weinigen hebben voorvoeld welke geologische, klimatologische, botanische, kunsthistorische en volkenkundige aspecten van de streek van Algiers zuidwaarts de Sahara in gedurende enkele uren de revue zouden passeren.

De boeiende en begrijpelijke wijze, waarop dit alles geschiedde, verried in Prof. Faber de docent-bij-de-gratie: de geleerde, opgaand in „zijn vak", zakelijk zonder dor te zijn, doch ook de verteller, die anderen kon doen gevoelen de onvergetelijke indrukken, die het waarlijk grootse op hem maakte.

We zijn gegaan van Algiers langs de ruïnes van bouwwerken der Phoeniciërs en langs de aquaducten der Romeinen in de richting van de grootste woestijn, de Sahara.

Deze streek, waar de vegetatie-zônen van de wijnstok, de olijfboom, het koren en de dadelpalm elkaar opvolgen, naarmate de regenval — dus het water — meer schaars wordt, is in al de bovengenoemde opzichten uitermate belangwekkend.

Belangwekkend, ook wat betreft de inheemse bevolking van zwervende Arabieren en meer aan de plaats gebonden Berbers. Echter ook de streek, waar de Fransen door kunstmatige bevloeiingen (gevolg van grondboringen tot 1100 meter) nieuwe oasen trachten aan te leggen.

Dit alles werd toegelicht door een bijzondere collectie van eigen foto's, al dan niet in kleuren geprojecteerd op het witte doek.

Er werd met intense aandacht geluisterd naar de uiteenzetting van Prof. Faber, de geoloog, die op voor ieder bevattelijke wijze uitleg gaf aan de processen van sedimentatie, opheffing, plooiing en erosie, waarachter evenwel nimmer schuil ging de mens, die diep werd getroffen door de zonsondergang in de woestijn en die overweldigd werd door de nachtelijke sterrenhemel boven diezelfde woestijn.

Prof. Faber heeft deze avond, aldus de voorzitter Brans in zijn slotwoord, alle leden van Arboricultura hogelijk aan zich verplicht. De directeur, Ir. C. Dorsman, en vele leraren der Rijkstuinbouwschool woonden deze avond bij.

dM.

(Uit het Boskoops Nieuws- en Advertentieblad).

Van de afd. Leerlingen.

„Schrijf jij eens een artikeltje voor ons hoofdorgaan over sport, die gepleegd wordt op de R.T.S.", werd mij gevraagd: wel, ik zal een poging wagen.

We hebben nog steeds gymnastiek, al is de tijd erg onhebbelijk, nl. 's morgens vroeg van 7 tot 8 uur. Er worden 's morgens heel wat lichamen uit dat heerlijke, warme bed gescheurd om de wekelijkse dosis gezondheid op te doen. Een klein halfuur worden we beziggehouden met allerlei bewegingen te maken, die ons de volgende dag met veel gesteun naar de tuin doen gaan.

Maar dan komt het laatste halfuur; dat is gereserveerd voor een spel. In den beginne pleegden we volley-bal te doen, heel aardig en rustig, tegenwoordig is het basket-bal. Minder rustig. De gemoederen worden dan aardig opgezweept, de zaal bijna afgebroken en er zijn knapen onder, die zulke rauwe kreten uiten, dat ze een buitenstaander op de knieën zouden doen vallen en „heb medelijden" doen smeken.

Na afloop worden er verzuchtingen geslaakt: „was er maar een douche", de verdere dag zijn we volkomen futloos. Dit is dan het verplichte gym-uur.

Buiten de school is er gevoetbald, een tournooi tussen de klassen, geen hoogstaand spel, maar wel erg leuk en dat is toch het voornaamste.

Dinsdagavonds is onze wekelijkse sportavond. Er wordt dan volleybal en basket-ball in competitieverband gespeeld. Dit wordt altijd een grote strijd tussen de tegenwoordige II A- en II C-klassen. II A gaat altijd met de eer lopen. Dat is geen wonder, want II C telt in het geheel negen mensen. Spanning is er op die avonden dan ook volop.

Er is weinig contact met de plaatselijke verenigingen. Eén keer is er een volleybalwedstrijd gespeeld tegen G.D.S., die glansrijk door de R.T.S. werd gewonnen.

Ik zou bijna de traditionele lange afstandsloop vergeten, die er dit jaar als volgt uit zag: start school — Valkenburgerlaan — Biezen — Tuinstraat — Reyerskoop — finish school. Een pittig stukje.

Dit jaar lag er weer eens ijs in de Boskoopse sloten. Schaatswedstrijden dus. Een middag vrijgekregen, wedstrijden op de korte en op de lange baan en een estafette. Er is zeer geanimeerd gereden, zelfs hebben vier heren van het lerarencorps elkaar bevochten. Tafeltenniswedstrijden in de „soos", de tafel een beetje gebrekkig en de ruimte wat beperkt, maar het ging toch.

Dat was alles. Het kan nog beter, maar door gebrek aan tijd gaat het vaak niet door en dat is jammer, want zoveel ontspanning hebben we hier toch niet. Maar wie weet, misschien schiet er in de toekomst wat meer vrije tijd over.

Laten we het hopen.

G. A.

Onze R.T.S. in het jaar 2054.

Als tegenwoordige leerlingen van de nu al meer dan 55 jaar oude R.T.S. piekeren we er eigenlijk nooit over, hoe ons vertrouwde schooltje er over 100 jaar zal uitzien. Laten we nu alle zorgen van deze moeilijke tijd eens opzijzetten en een duik in de toekomst nemen.

Het oude schoolgebouw is al lang niet meer in gebruik en men heeft het alleen uit piëteit tegenover de vroegere generaties in stand gehouden.

Laten we nu het museum eens verder bekijken. In de gangen zijn nog vele gedenkstenen en -ramen aangebracht. In de hal bij de ingang van het vroeger lab. staat een borstbeeld van een oud-concierge, tevens amanuensis, die zich altijd geheel belangeloos nuttig maakte bij het uitgeven van dictaten en het verstrekken van tekenpapier.

In strijd met de overlevering zijn de geruchten van de hedendaagse leerlingen, dat het in het kamertje tussen lab. en scheikundelokaal kwaadaardig zou spoken. Typisch is wel, dat bijna niemand dit kamertje durft betreden.

Laten we nu het oude gebouw eens achter ons en laten we, voor we het prachtige, nieuwe, supermoderne gebouwencomplex betreden, eerst een wandeling door de schooltuin maken.

Het doet thans dienst als museum en bewaarplaats voor oude rommel. Het als museum ingerichte deel van ons gelield schooltje is voor de leerlingen van 2054 een unicum op oudheidkundig gebied.

Met groot enthousiasme verzamelen zij dan ook onder leiding van de huidige onderdirecteur nog steeds fossielen, welke dan bij de verzameling van een van de vroegere directeuren, in het laadje van de lessenaar in lokaal 4 worden gevoegd. Zo bevat deze verzameling thans, buiten het zeer versleten, doch waardevolle stukje mergel, waarin nog de duimafdrukken van een van de vorige leraren te bespeuren zijn, onder andere een versteend spiekbriefje uit de tijd, dat men nog met ball-points placht te schrijven.

De sloot langs de school vormt een ideaal speurterrein. Er worden de vreemdste voorwerpen uit opgevist. Vooral voor de ramen van wat vroeger het scheikundelokaal gewreest moet zijn vindt men enorme hoeveelheden glaswerk met soms nog resten van chemische verbindingen er in. Deze vodden zijn achteraf zeer nuttig om na te gaan, hoever men 100 jaar geleden met de scheikunde gevorderd was. De geiten uit die jaren hadden het, al beseften ze het niet, toch wel zeer eenvoudig met dat beetje chemie.

De oude kas is in ongenade gevallen. Over de gehele lengterichting van de sloot is echter een zeer moderne kas gebouwd, waarin men volop en naar hartelust de watercultures in beoefent. Deze kas wordt met een halve kilo atoombrandstof gedurende de gehele winter verwarmd, zodat de watercultures niet overgaan in ijscultures.

De schooltuin is niet veel veranderd. Alleen prijkt in het midden ervan een eenvoudig, uit graniet vervaardigd monument van een van de vroegere opperbazen in dit gebied. Met eerbied gaan de leerlingen hier langs. Hun gesprek verstomt en ze bezinnen zich nog eens voor ze een tak afsnijden, wanneer ze de strenge lijnen in het graniet ontwaren.

Wij zijn er stil van geworden en keren gaarne terug naar het enorme complex, dat liefst vier tuinen breed is en vijf etages hoog. We betreden de reusachtige hal, waar een grote wegwijzer ons in het labyrinth van gangen en roltrappen een ware uitkomst is.

Wij bestuderen even deze index en besluiten toch maar alles rustig langs te wandelen. De gehele benedenverdieping is ingericht voor de directie en hier is ook het prachtige, moderne laboratorium gevestigd.

Met de lerarenroltrap gaan we naar de eerste etage. Al eerder deden we een verbazende ontdekking. We liepen nl. in een van de gangen en bemerkten met schrik, dat we niet behoefden te lopen, maar dat we over een soort rollend lint door de gang gleden. We waren er gauw aan gewoon en verbaasden ons alleen maar over deze vernuftige, comfortabele uitvinding.

Zo gleden we nu ook door de gangen van de eerste verdieping. Hier zijn ondergebracht de tekenzalen, de materialenkamer en de schitterend uitgevoerde, moderne aula. Een verbetering, die wij met jaloerse blikken bewonderen.

Wanneer wij weer op het transportlint stappen, zien wij uit de tegenovergestelde richting een rijzige figuur met een enorme lange baard en een geweldige pijp komen aanschuiven. Waarachtig, het is de heer Jacobi. Wij overstelpen hem met vragen en hebben het al gauw gesnapt.

Daar de heer Jacobi onmogelijk gemist kon worden, heeft men hem, na het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd in „Artis", met een nieuw eeuwigheidsserum behandeld, zodat hij nu in het jaar 2054 nog steeds zijn beste krachten aan de R.T.S. kan geven. Met bewondering bekijken wij de lange, sneeuwwitte baard, die gerust met die van Sinterklaas kan wedijveren.

De heer Jacobi verzocht ons hem te volgen, daar hij juist op weg is om een boomteeltles te gaan geven. Gaarne voldoen wij aan dit verzoek en we begrijpen nu ook het nut van de roltrap, waar een bordje bij staat met: „Streng verboden deze trap te gebruiken". Het is ook geen gewone, want op de meerollende leuning zit een biezen mandje gemonteerd. We zien nu hoe de heer Jacobi op deze trap toestapt, z'n enorme baard in het mandje laat rusten en kalmpjes naar boven rolt. We rollen twee trappen van hem af mee naar boven en begrijpen volkomen, dat het gebruik van een privé-trap deze meer dan 140 jaar oude heer wel toekomt.

Na een schuifpartijtje over diverse transportbanden komen we voor een deur te staan, waarop een paar dondersteentjes staan afgebeeld en nog enkele andere typische uitdrukkingen in gouddruk staan geschreven, zoals het laatste, bijna magische woord, dat de heer Bleeker in de laatste tekenles voor de jaargang 1948 gebruikte: „Nou, tuig van de richel, 't is zes uur, donder maar op".

We nemen plaats in een van de op clubfauteuils gelijkende schoolbanken met verstelbare rugleuning, in behagelijke afwachting van de boomteeltles, die nu gaat volgen. En het is in het begin, of er in die 100 jaar niets is veranderd. Eerst worden er enkele dagboeken gevorderd en de smoes van een van de geringbaarde leerlingen, die z'n dagboek vergeten had, kon er een zijn uit onze dagen. De dagboeken zien er tussen twee haakjes heel anders uit tegenwoordig. Er staat b.v.: vanmorgen de stekmachine bediend of toezicht gehad over het snelheidsgroeischakelbord, spitmachines en andere, voor ons raadselachtige termen.

Na de dagboeken komen de vragen van de leerlingen. We staan versteld. Daar zijn weer de bekende termen van de heer Jacobi, die bij het beantwoorden zo geëikt zijn geworden. Ook horen we het bekende verhaal van: dat alles wat hier verteld wordt eigenlijk onzin is. We zuchten eens en denken: wat verandert er toch eigenlijk weinig.

Nog zien we de heer Kremer binnenkomen om te vragen naar de briefjes i.v.m. verzuim van school of horen de leerling antwoorden op de vraag van de heer Kremer, waarom hij te laat op school was gekomen (het was Maandag): „Ja, meneer, toen ik vanochtend aan het station kwam, was de trein van gisteravond al vertrokken". „In orde", zeide heer Kremer, zonder dat hij het snapte.

Maar we bedanken de heer Jacobi en begeven ons weer op de rolmat voor de deur om naar de laagste verdieping te gaan. Hier is een planetarium ingericht om het zeer nuttige vak Cosmografie luister bij te zetten. Een voordeel voor de leerlingen, zo dachten wij, moest het zijn, dat het in het planetarium meestal donker is en dat hier bovendien zeer gemakkelijke ligstoelen aanwezig zijn om het staren naar de sterren te vergemakkelijken. Vooral in het voorjaar schijnt er veel belangstelling voor het planetarium te bestaan. We dachten met smart aan onze houten banken en grepen automatisch naar onze rug.

Op het dak tenslotte troffen we de vervoersmiddelen aan. Keurig op een rij stonden de helicopters in de rekken: de eerste tien waren voor het personeel vrijgehouden.

Tenslotte zagen we nog de in alle klassen ingebouwde televisieschermen en -zenders. In de werkkamer van de Directeur bevindt zich het hoofdtoestel en een groot schakelbord. Van hieruit kan men elk lokaal oproepen en zo de gedragingen van elke leerling nagaan. Een prima systeem!

(Vrij naar „Cultor")

Onderstaande brief van R. W. MacDonald (1949) drukken wij graag in onze krant af om de behartenswaardige opmerkingen, die er in staan.

„Om het oude jaar goed te eindigen, wil ik n.a.v. het ontvangen van het „Orgaan" een epistel plegen, aangezien de klacht van het te weinig sturen van copy inderdaad juist is.

Allereerst wil ik hier dan stellen, dat het verwijt, dat er weinig contact is met de oud-leerlingen buiten twijfel gerechtvaardigd is. Een excuus is er dan ook niet voor aan te voeren. Wel is er een plausibele verklaring. Als de menschen in Holland eens wisten, met hoeveel ontzaggelijke moeilijkheden wij planters hier op het oogenblik te kampen hebben, misschien, dat ze dan zouden zeggen, ja, in dat geval zou ik niet alleen geen zin hebben om 's avonds na mijn werk te schrijven, nee, ik zou er zoo vlug mogelijk tusseuit trekken. Wellicht is het een bekend feit, dat er op het oogenblik per oppervlakte-eenheid meer stafpersoneel noodig is dan vóór de oorlog. Met het groote tekort aan dit personeel, d.w.z. gediplomeerde Nederlanders van welke school dan ook, is het bijna een bovenmenschelijke taak één en ander goed te laten marcheeren. Natuurlijk zijn er velen, die die taak licht opvatten en het luie leventje wel leuk vinden. Dat zijn over het algemeen de menschen, die vanwege het gevaar niet op de onderneming kunnen wonen, maar in de stad zitten en eens in de week of 14 dagen gaan „kijken".

Om een voorbeeld te noemen neem ik de onderneming, waar ik nu zit. Vóór de oorlog was hier een administrateur met 7 employé's, waarvan er één constant in de fabriek stond. Nu weet ik niet precies, hoe groot het areaal toen was, maar 7 volwaardige kerels in een gemakkelijke tijd waren hier aanwezig. Toen ik van het veel betere Oost-Java na mijn verlof hier in West-Java werd geplaatst, zat hier één baas met 2 employé's en ik kwam als 3e erbij. Deze baas stond op het punt om te vertrekken naar Holland, wegens het bereiken der pensioengerechtigde leeftijd. De opvolger was reeds aanwezig, een Deventer jongen, 2 jaar ouder dan ik. Verder was er nog een Deventernaar van 23 jaar, allebei goede planters en harde werkers. Ultimo Februari van dit jaar kwam ik hier aan en moest dus nog Sundaasch gaan leeren spreken. In Juni ging de oude baas voorgoed naar Holland en bleven we met zijn drieën achter. Na een maand werd die jonge knaap overgeplaatst naar een onderneming in de Oosthoek, zg. om de koffie-oogst binnen te halen. Feit is, dat de koffie veel meer opbrengt dan de thee en de rubber, maar feit is ook, dat ze daar met een baas, een jongeman, die de waarneming al heeft gehad en nog 8 anderen zaten, waarvan 2 volwaardige Indonesische employé's. Wij bleven hier op een land achter met zijn tweeën, terwijl het land feitelijk nog in het prae-rehabilitatie stadium verkeert, hetgeen wil zeggen, dat het nog niet verder is dan de toestand in eind 1947, toen de onderneming voor het eerst werd bezet. Nu weet ik wel, dat het hier minder veilig geweest is, maar zóó erg als nu, had het zeker niet behoeven te zijn. In al die jaren is er nog niets bijgeplant, dan alleen wat kwakkelwerk en inboeten. Naastbijgelegen onderneming, die nu nog niet bewoond kan worden door het personeel, heeft al 100 ha rubber kunnen planten. Ondanks de koloniale behandeling die de employé's hier in het vroegere Nederlandsch-Indië hebben moeten ondergaan, was het toch een prinsenleventje zoo met zijn achten een beetje orders doorgeven, die je van je baas had ontvangen. Wat alleen de tap aan contrôle vereischt is enorm en dan nog niet gesproken van de pluk en de snoei van een thee-plantsoen. Gelukkig kregen wij er uit. November een kracht bij, die ons een flinke hap werk uit handen heeft genomen. M.i.v. 1 Februari hopen we nog een Indonesische kracht erbij te krijgen, die, hoewel gewapend met een diploma nog alles moet leeren.

Zooals jullie uit dit relaas wel kunnen opmaken, voelt een planter er niet veel voor in de hitte nog brieven te schrijven, iets, dat ik met vele anderen deel. Het werk van 13 menschen wordt gedaan door drie; daar komt het op neer. En als je er dan nog veel wijzer van werd, maar d.i. ook niet zoo best. Gelukkig mogen wij ons nog prijzen, dat onze gezinnen op de onderneming wonen.

Nu weet ik niet, of er nog menschen van Boskoop een werkkring in Indonesië kunnen krijgen. Maar ik zou ze op het hart willen drukken, inlichtingen in de winnen bij de Commissie voor Arbeidsvoorwaarden Werknemers in Indonesië (C.A.W.I.), welk bureau in Den Haag is gevestigd. Ik heb er al velen met een contract zien uitkomen, waar je je eigenlijk over begillen moet. Enkele dingen zou ik willen aanstippen, waar in het bijzonder op gelet moet worden:

1. Het salaris en wat men schoon in handen krijgt.
2. Vrije woning, incl. vrij licht, waterleiding en erfjongen.
3. Geneeskundige behandeling voor werknemer en gezin.
4. Pensioenregeling.
5. Transfer-regeling.
6. Molestverzekering en tot welk bedrag **in Nederlandsch courant.**

Dit zijn maar enkele dingen, maar er zouden boekdeelen over te schijven zijn. Over het algemeen zijn de voorwaarden goed en worden steeds beter, maar het is toch zaak bij de pinken te blijven. Om een voorbeeld te noemen, de Gouvernements Landbouw Bedrijven hebben behoorlijke voorwaarden, maar wie geeft de garantie, dat je je tijd kunt uitdienen? Het heet tegenwoordig de Pusat Perbebunan Negara en er zijn er nog wel, die daarvoor uitkomen. Op een gegeven oogenblik krijg je je boterbriefje, want dan is een Ind. kracht aangesteld. Zoo zijn er 1001 dingen, die het gaan naar Indonesië tot een riskante onderneming maken. Degenen die er zitten, kijken de kat uit de boom en wachten rustig af, of trekken aan hun kuitspieren. In ieder geval, ik waarschuw nogmaals, laat een naar hier vertrekkende zich terdege laten inlichten door bovengenoemd bureau en laat daar de beoordeeling maken van het te teekenen contract. Laat niemand zonder contract uitgaan, met de belofte dat contract in Indonesië te zullen krijgen, want de gevallen van **teleurstelling** zijn legio in dat geval.

Hiermee wil ik dan dit praatje eindigen, in de hoop, dat het gewaardeerd zal worden. Verder hoop ik, dat het eenige voorlichtende waarde gehad heeft. De toestand in West-Java is buitengewoon donker, alleen al door het feit, dat de rayon-vertegenwoordiger in Sukabumi (leider F. W. Zuyderhoff, ook een Boskooper) opgeheven wordt m.i.v. overmorgen, terwijl naar ik meen 107 ondernemingen op de raad en daad hiervan aangewezen waren.

Voor allen wensch ik, dat het jaar 1954 een alleszins goed jaar mag worden en dat het Boskoop in het bijzonder met zijn Arbori en kweekers en mijn oude bekenden goed mag gaan.

Wist U:

dat het nieuwe laboratorium bijna klaar is?
dat de ramen van echt glas er al in zitten?
dat Arbori er ook een gedeelte van krijgt?
dat we eerst om het hele lab hebben gevraagd?
dat de Voorlichtingsdienst dan naar de zolder moest?
dat dit jammer genoeg niet is doorgegaan?
dat er weer hard gewerkt wordt in de „tuin"?
dat de Boskoopse export ieder jaar flink vooruit gaat?
dat we misschien een heel mooi orgaan krijgen?
dat het dan veel dikker wordt?
dat er dan een heuse kaft om komt?
dat U dan niet meer voor zoveel copie hoeft te zorgen?
dat het deze keer weer bar en boos was?
dat we wel een extra nummer kunnen uitgeven?
dat we het toch maar weer zelf volschrijven?
dat de school driejarig wordt?
dat er dan harder geleerd moet worden?
dat er dan misschien ook harder geleerd wordt?
dat de schooltuin opgerooid is?
dat er een nieuwe collectie in komt?
dat Ir. Harmsen er nog steeds baas over is?
dat we een lid voor het leven erbij hebben?
dat dat misschien wat voor U was?
dat dat de kas voller zou maken?
dat we nu arm zijn?
dat het een dure tijd is, vooral voor de jongelui?
dat een bezigheid aardig is, maar werken uit den boze?
dat het voorjaar is?
dat de bollen al uit de grond komen?
dat er een nieuw leerlingenbestuur is?
dat net de telefoon ging?
dat U dit slecht kunt weten?
dat de schoonmaakwoede weer heerst?
dat je nergens meer rustig zit?
dat dit tegen de stofnesten gericht is?
dat die stofnesten meestal ingebeeld zijn?
dat je nu niet meer met je tuinbroek aan tafel mag gaan zitten?
dat anders de stoelen vuil worden?
dat de gordijnen geel moeten zien van de rook?
dat ze nog even schoon zijn als na de vorige schoonmaak?
dat er nu extra vuilnisauto's rijden?
dat die het geel uit die gordijnen komen ophalen?
dat er binnenkort gestemd wordt voor de Provinciale Staten?
dat Kerstmis 1953 achter de rug is?
dat sommige mensen „Wist U" te lang vinden?
dat ze dan zelf maar voor copie moeten zorgen?

Personalia.

Onze voorzitter ontving het overlijdensbericht van **Mevrouw Moerlands,** echtgenote van de vroegere Directeur der R.T.S., de heer Ir. C. Ph. Moerlands.

Het past Arbori op deze plaats de heer Moerlands met dit smartelijke verlies te condoleren en een laatste groet te brengen aan Mevrouw, die haar man steeds terzijde stond.

Mogen zij in vrede rusten.

† **J. M. Hanrath** (1947). Tot onze gr. te schrik hoorden wij, dat onze beste vriend Joep Hanrath op 1 Maart 1954 bij een motorongeluk om het leven is gekomen. Dat hij ruste in vrede.

W. Altheer (1948) is in April 1953 vanuit Holland naar Argentinië vertrokken. Adres: Est. Yhasá, G.dor. Virasoro-Corrientes, Rep. Argentina.

H. Beerends (1951) werkt momenteel in Engeland. Adres: Block F 39, N.S. Hostel, Colnbrook(Bucks.), England.

W. Binnendijk (1940) werkt sinds April 1953 bij de Malagan American Plantation op Malakka.

H. E. Bisschop (1950) is sinds Mei 1953 employé op de Landbouwkundige Onderneming „Geyersvlijt" bij Paramaribo (Suriname).

M. Boezewinkel (1952) trad op 7 April in het huwelijk met Mej. Tjitske Steenstra, waarvoor onze hartelijke gelukwensen. Marius is sinds October 1953 in dienst als tuinarchitect bij de Fa. J. Vroom te Glimmen (Gr.). Adres: Rijksstraatweg 23 A, Glimmen.

M. J. Bos (1951). Persoonlijk adres: c/o D. A. V. Hudson, Greenhill, Hastings, Nieuw-Zeeland.

R. Boswijk (1952) is sinds 1953 vertegenwoordiger bij G. van Veen, Handelaar in Tuinbouwbenodigdheden te Boskoop (staat daar niet 'n Tuinbouwschool? Red.)

R. Botzen (1951) schijnt in Zuid-Afrika al aardig ingeburgerd te zijn; wij vernemen tenminste goede berichten over hem. Adres: c/o B. Constant, Ruyteplaats, Houtbaai C.P., Unie van Zuid-Arika.

C. Bouman (1952) berichtte de geboorte van een dochter. Proficiat! Adres: de Quackstraat 28 C, Rotterdam.

J. L. Bruggeman (1950) is in 1951 naar Nieuw-Zeeland geëmigreerd en was daar eerst werkzaam in de Botanische Tuin te Timaroe. Nu is hij op een farm. Pers. adres: Castle Proeck 1, Lumsden, Zuidereiland, Nieuw-Zeeland. We vergaten te vermelden, dat hij intussen getrouwd is.

M. J. Diepenbrock (1952) is werkzaam bij de Compania Anucarera Dominica, Est. Quisqueya, San Pedro de Havosis, Dominica Republica.

J. M. A. Droesen (1951) is werkzaam bij de Fa. A. Ebben te Cuyk a/d Maas. Adres: Cuykse Veld B 84, Cuyk a/d Maas.

J. C. Enderman (1952) is in Mei 1953 naar Canada vertrokken. Adres: P.O. Box 183, Ste-Agathe-des Monts, Canada (Pq.).

J. C. Elich (1936). Dank voor je prettige brief. Na in 1951 met verlof in Holland geweest te zijn, vertrok hij Juli 1952 weer naar Indonesië en was tot December 1953 administrateur op de Rubberond. Ganesa (Wijnkoopsbaai). Daarna met vrouw en kinderen naar Australië vertrokken. Meldde zich aan als lid voor het leven en bezorgde de penningmeester nog een extra verrassing. Hiervoor hartelijk dank. Voorl. adres: 394, Flinders Parade, Brighton N.E. 8, Brisbane Qld., Australia.

A. L. Everaars (1950) is in Februari naar Canada geëmigreerd. Adres: c/o R. P. Roy, Uno Park, Ontario.

A. G. H. Paassen-Hekkens (1940) berichtte ons zijn huwelijk met Mej. A. Thijssen, waarvoor onze hartelijke gelukwensen. Adres: Kasteellaan 3, Tegelen.

G. Gerlach (1947) is bij de B.P.M. te Vlaardingen (recreatieoord).
J. P. W. Griffioen (1949) is werkzaam op een groentefarm in Afrika. Adres: c/o Njongwa Farm, Box 73, Iringa, Tanganyika (Afrika).

Th. J. W. G. Heydanus (1946). Na zijn verblijf op Nieuw-Guinea via Holland naar Canada vertrokken. Hartelijk dank voor je Nieuwjaarswensen. Zojuist hebben we je uitgebreide zending lectuur over Canada ontvangen. Het is interessante stof voor de leestafel. Adres: Brooks-Alta, Canada.

Jan Hooft (1950) berichtte ons zijn verloving met Mej. Jos. v. d. Laar. Onze hartelijke gelukwensen, Jan.

M. Holterman ten Hove (1943) is op 24 Juni 1953 naar Canada vertrokken en in dienst als farmhand bij Prof. Smalfield te Guelph (Ontario).

F. P. M. Hoornhout (1948) is sinds November 1953 tekenaar-opzichter bij Gemeenteplantsoendienst te Nijmegen.

J. F. A. Houwing (1947) is in Januari 1953 getrouwd, waarvoor nog onze (late) gelukwensen. Adres: c/o Hollandse Westafrikalijn, N.V., Takoradi, P.O. 18, Gold Coast (B.W.A.).

W. Huyskes (1948) is sinds 1952 werkzaam op een boomkwekerij in Zwitserland. Adres: Rte. de Thonon, Vésenaz, Genève.

L. A. B. van Heek (1948) blijkt werkzaam te zijn op een researchstation in Australië, waarvan hij ons het Guide Book 1953 toezond (zie leestafel). Dank voor de attentie., wij hopen nog eens meer wat van je te horen. Adres: c/o Horticultural Research Station, Tatura, Victoria, Australia.

J. J. 's Jacob (1949) is op 17 Maart 1954 getrouwd met Mej. Harmke S. Zeeman, waarvoor onze welgemeende felicitaties. Adres: Oude Bennekomseweg 64 A, Wageningen.

Rex van Kempen (1948). Op 14 Januari was zijn adres: 149 Railway Rd., Gooseberry Hill, West-Australia.

C. B. M. de Koning (1944). Adres: c/o Mr. W. R. Gooding „Maru-Maru", Foxton-Line, Palmerston, North N.Z.

J. G. L. Koomen (951). Adres: Dj. Raya 2577, Thimahi, Indonesia.

F. R. Lenz (1951). Is geëmigreerd naar Christchurch, Nieuw-Zeeland en werkzaam als assistent-landmeter. Adres: ?

A. A. Lobry van Troostenburg de Bruin (1948) is sinds October 1953 vertrokken naar Australië. Adres: c/o F. de Jager, Kalamuda, W.-Australia.

R. W. Macdonald (1949). Hartelijk dank voor je uitgebreide brief, die in het orgaan is opgenomen. Op deze wijze heb je 1953 beslist goed geëindigd. Groeten van alle bekenden. Adres: c/o Sukamadju, Tjibadak-Djawa, Indonesia.

J. L. Madjid (1951) is werkzaam op de rubberondern. „Zeelandia" te Tanggul, Djawa Timur, O.-Java (Indonesia).

E. Mos (1942) Cursus tuinaanleg 1947. Is vanaf 1 Januari 1954 in dienst bij de Ned. Heidemaatschappij te Arnhem.

H. J. Riddering (1950) verblijft al enige tijd in Zuid-Afrika. Adres: Morgenzon, Vlottenberg C.P. U.Z.A. Laat ons eens wat meer weten over omstandigheden en werk.

J. R. Regnier (1951). Woont sinds November 1952 in Nieuw-Zeeland en ligt daar door 'n ongeluk al vijf maanden in het ziekenhuis. Beterschap, hoor! Brieven aan: Mr. W. G. Sutton, Waihaorunga 7, Waimata (Sth. Island).

J. de Roos (1941) is administrateur van de Cultuurondern. Deli-Muda te Perbaungan (S.O.K.), Indenesia.

P. B. M. Roukens (1953) was in Februari 1954 werkzaam als tuinarchitect bij de Nederl. Spoorwegen te Utrecht. Adres: Julianaweg 127, Utrecht.

A. N. Segaar (1943) is in Maart 1953 naar de U.S.A. vertrokken. Adres: c/o Arthur Th. Gardiner, MacLean, Virginia, U.S.A.

J. Stulen (1952) is sinds December 1953 in Indonesië en employé van de P.N.T.-Landen, Tjalupang Estate, Subang, Indonesia.

A. Stuurman (1948). Behaalde in 1950 het diploma van de M.T.L. te Deventer, was daarna werkzaam op een bloemkwekerij. In Maart 1952 naar Zuid-Afrika vertrokken en kwam na anderhalf jaar in Afrikaanse Regeringsdienst. Adres: Louis Bothalaan 33, Pretoria.

Mej. Guusje van der Toorn (Cursus Tuinaanleg 1948) werkt als tuinarchitecte in Zuid-Afrika. Adres: Av. de Mist, Claremont, C.T., Zuid-Afrika.

E. Vis (1948). Adres: 73, R.F.O. 3, Sewell, N.J., U.S.A.

Arie Vuyk (1941) verloofde zich met Mej. de Vink, waarmede wij hem van harte gelukwensen.

Huib Wolters (1949) verloofde zich met Mej. Tineke Frissel, waarvoor nogmaals onze beste gelukwensen. Is sinds enige tijd werkzaam bij de Fa. Felix & Dijkhuis te Boskoop.

G. Wansink (1947) vertrok in 1952 naar Australië en was tot jl. Februari werkzaam op een kwekerij te Croydon Park bij Sydney. Is nu bij de Snowy Mountains Hydro Electric Authority voor het opzetten van een kwekerij en van beplantingen. Adres: Parks & Gardens, 5 M. Authority, Cooma, N.S.W., Australia.

Th. J. H. Weerdenburg, (1952). Adres: 213, Ross Street, St. Thomas, Ont., Canada.

F. H. Werdmuller (1948) is in Augustus 1953 naar Nieuw-Zeeland vertrokken en werkzaam bij het Bosbeheer. Adres: Forest Service, Postbox 47, Otautau, Invercergill, N.Z.

F. H. W. A. Wildenburg (1950) is in Januari getrouwd, waarvoor nog onze hartelijke gelukwensen. Adres: Blijhamsterstr. 29, Winschoten. Is controleur bij de P.D.

W. M. A. Willekens (1952) is sinds October tuinarchitect bij T. v. d. Oever, Boomkweker te Oisterwijk.

R. Mulder (1948). Hartelijk dank voor je brief. Na een zwerftocht door de Scandinavische landen is hij nu weer terug in het goede vaderland en thans werkzaam als illustrator aan een grote vakorganisatie. Rein (hallo, voorbuurman, wat hebben we samen gruwelijk gespiekt) is getrouwd en de gelukkige vader van een zoon. Adres: Laplacestraat 59, Amsterdam (Oost).

Chr. Slijkhuis (1947) gaf kennis van de geboorte van een zoon, waarvoor nog onze hartelijke gelukwensen, al is het wat laat. Adres: Reyerskoop 85, Boskoop.

Menno Uiterdijk (1949) trad in het huwelijk met Mej. Gerda Vreeling. Zij zochten daarvoor een plaats uit in Kenya, waar zij thans wonen. Onze hartelijke gelukwensen. Adres: Mchana Est., Ruiru/ Kenya.

Drie heren, die allen, vroeger of nu, met de R.T.S. verbonden waren, vormen de nieuwe leiding van de Utrechtse Plantsoenendienst. In de topfunctie is benoemd de heer **J. P. van Alff** uit den Haag, leraar aan de Cursus Tuinaanleg van de R.T.S. Zijn naaste medewerker wordt de heer **B. J. Galjaard** te Vlissingen in de functie van tuinarchitect. Studeerde in 1943 af aan de R.T.S. en enige jaren later aan de Cursus Tuinaanleg. Vervolgens kwam hij als opzichter 1e klas bij de Plantsoenendienst te Vlissingen en in 1947 assistent van de Stichting Nieuw-Walcheren, voor de herstelwerkzaamheden aan de openbare beplantingen. Tevens werd hij toen aangezocht als adviseur voor de beplantingen van de N.V. Waterleiding Mij. Midden-Zeeland en de N.V. Prov. Zeeuwse Electriciteits Mij. Als chef voor de buitendienst krijgt de heer Alff de heer **P. J. Winters.** De heer Winters behaalde het R.T.S.-diploma in 1934 en volgde daarna de B.N.T.-cursus te Rijswijk. In 1937 werd hij aangesteld als opzichter der Domeinen, speciaal belast met de aanleg en het onderhoud van de beplantingen, welke werkkring hij in 1945 verwisselde met die van bedrijfsleider van de voormalige bekende kwekerij G. A. van Rossem te Naarden. In 1950 kwam hij in dienst bij de gemeente Utrecht.

Arbori wenst deze drie heren van harte profiat met hun benoeming en wenst hen veel succes toe in hun nieuwe werkkring.